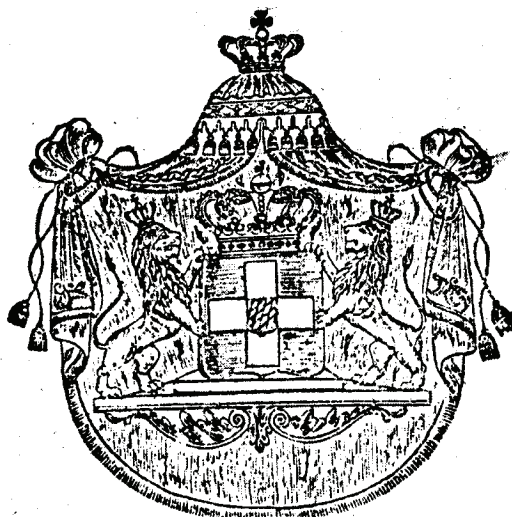

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 69.

1836

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1 Δεκεμβρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διατάγματα: 1) περί ιδιωτικών δασών. — 2) περί των παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις δικηγορῶν. — 3) περί παραβάσεως τῶν φθανόντων εἰς τὰ ταχυδρομεία γραμμάτων καὶ φανέλων. — 4) περί τῶν ἐν τοῖς ταχυδρομείοις μενουσῶν ιδιωτικῶν ἐπιστολῶν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ιδιωτικῶν δασῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Ἰδιωτικὰ δάση, μεταξὺ τῶν δασῶν τοῦ Βασιλείου, θεωροῦνται μόνον ἐκεῖνα, ὅσα δι' ἐγγράφων, ἐκδεδομένων κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἀπὸ τῆς ἀρμοδίας τουρκικῆς ἀρχῆς, ἀποδειχθῶσιν, ὅτι ὑπῆρχον καὶ πρὶν τῆς ἀρχῆς τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, ἰδιοκτησίᾳ πλήρεις ιδιωτῶν.

Προσέτι ὡς δάση ἰδιωτικὰ θέλουν θεωρεῖσθαι ἀναμφισβήτητως, καὶ τὰ κείμενα εἰς ὅσα ἰδιωτικὰ χωρία (τζεφλίκια) δὲν ἀναφέρουν μὲν τὰ νόμιμα ἐγγράφα ἀνομασίᾳ τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς αὐτὰ δάση, προϋποτιθεμένου ὅτι κείνται ἀληθῶς ἐντὸς τῶν ἀκριβῶς ἀποδειχθέντων ὁρίων τοῦ ἀρμοδίου ιδιωτικοῦ κτήματος (τζεφλικίου), ἐπομένως σχηματίζον ἀνυχκαῖον καὶ φυσικὸν συστατικὸν μέρος αὐτοῦ.

Ἄν δὲ ἐκ περιστάσεως τὰ ἐγγράφα ταῦτα ἐχάθησαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πολέμου, τότε συγχωροῦνται ὅλα τὰ πρὸς ἀπόδειξιν ἔνδικοι μῖσα δασαχορηγεῖ ὁ νόμος.

Ἄρθρ. 2.

Ἀξιώσεις δήμεων καὶ Μοναστηρίων περὶ τῆς ἰδιοκτησίας δάσους, θεμελιούμεναι μόνον εἰς πολυχρόνιον καὶ ἀδιάλειπτον δικαίωμα ἐλευθέρως ξυλεύσεως, προερχόμενον ἀπὸ τὴν ἀνεκαθεν ἀμειλημένην διοίκησιν τῶν δασῶν καὶ ἐπομένως μὴ στηρίζομεναι εἰς νόμιμα ἐγγράφα, χαρακτηρίζοντα βητικῶς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ δάσους, δὲν ἐμποροῦν νὰ ἀνγγνωρισθῶσιν, οὔτε ἐμποροῦν τὰ διίσχυριζόμενα αὐτὰ δικαίωματα νὰ γένωσι παραδεκτὰ ὡς τίτλος ἰδιοκτησίας, μάλιστα θεωροῦνται τὰ δάση αὐτὰ ἀναντιρρήτως ὡς δημόσια.

Ἀλλ' εἰάν ὑπῆρχον ἐγγράφα ἀποδεικνύοντα τῶντι τὴν ἰδιοκτησίαν ἐνός τοιούτου δάσους, καὶ ἐχάθησαν ἐκ περιστάσεως, τότε ἐμπορεῖ νὰ φέρῃ ἐν τῷ μέσῳ τὴν περὶ τοῦτου ἀπόδειξιν ὁ ἀπαιτῶν αὐτὸ δημῶς, ἢ τὸ Μοναστήριον, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸ ἄρθρον 390 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἄρθρ. 3.

Ἐντὸς ἐνός ἔτους ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου οφείλουν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ὑπὸ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2, δασῶν νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὴν ἡμε-

τέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, ἢ ἀπ' εὐθείας, ἢ διὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων, τοὺς νομίμους τίτλους τῆς ιδιοκτησίας των. Ἡ Γραμματεία θέλει ἐξετάσει αὐτοὺς, θέλει τοὺς ἀναγνωρίσει, ἢ ἀπορρίψει, καὶ εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν, θέλει ἐπισήμως δώσει τὴν κατοχὴν εἰς τοὺς ιδιοκτῆτας, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, θέλει ἀποπέμψει τὰς ἐλλειπούσας νομίμων ἀποδείξεων ἀξιώσεις αὐτῶν, ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων Δικαστηρίων· εἰς τὴν περιστασιν ταύτην ὅμως, μέχρι τῆς τελειωτικῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως περὶ τῆς ιδιοκτησίας, μένει ἡ κατοχὴ τοῦ διαφιλονεικουμένου δάσους ἀναφαίρετος, εἰς ὃν εὐρίσκεται.

Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρας προθεσμίας, θεωροῦνται ὅλα τὰ δάση, περὶ τῶν ὁποίων δὲν παρουσιασθῶσιν, οἱ, ὡς ἄνω, ἀπαιτούμενοι τίτλοι, ὡς ἀδιαφιλονεικῆτα ἐθνικά, καὶ θέλουν διατιθεσθαι ὡς τοιαῦτα.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ ἀναγνωρισθέντα ὡς ιδιόκτητα δάση μένου ὑπὸ τὴν ἰδιαιτέραν ἐπιτήρησιν τοῦ δημοσίου· ἡ δὲ ἐπιτήρησις αὕτη θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τὰς διατάξεις ἀπὸ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν συντήρησιν καὶ διοίκησιν τῶν δημοσίων δασῶν ὑπαλλήλους.

Ἡ ἔκτασις τῆς ἐπιτηρήσεως ταύτης θέλει ὀρισθῇ δι' ἰδιαιτέρου νόμου.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ δημοσίον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑλοτομῇ εἰς τὰ ἰδιοκτήματα δάση πρὸς χρῆσιν τοῦ ναυτικοῦ, τοῦ ὀπλοστασίου, ἢ ἄλλων δημοσίων ἀναγκῶν πληρόν πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τὴν τιμὴν τῆς ἐκκοπῆς ξυλικῆς κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν, ἀφ' οὗ ἀφαιρεθῇ ὅμως ὁ ἐπ' αὐτῶν κανονισμένος παρὰ τοῦ νόμου φόρος.

Ὅλα τὰ ἐκκοπόμενα παρὰ τοῦ δημοσίου δένδρη δὲν πρέπει μᾶλλον τοῦτο νὰ ὑπερβαίνωσι τὸ ἕκτον τοῦ ποσοῦ τῶν εἰς ἐκκοπὴν προσδιορισθέντων, ἢ προσδιορισθησομένων δένδρων. Τὰ δένδρα αὐτὰ θέλουν ἐκλέγεσθαι κατὰ τοὺς δασονομικοὺς κανόνας, καὶ θέλουν σημαδεύεσθαι δι' ἐνὸς σφυρίου φέροντος σφραγίδα τῆ βασιλικῆς σέμμα, ὡς προσδιορισμένον εἰς ἐκκοπὴν διὰ χρῆσιν δημοσίου.

Ἄρθρ. 6.

Ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε περὶ δημοσίων δασῶν ἐκδοθέντα Διατάγματα θεωροῦνται ἄκυρα ὡς πρὸς τὰ ἰδιωτικά δάση, καθόσον ἀντιβαίνουν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν σηματοῦσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος τὸ ὅποιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) Τ. Ε. λαμβάνον ἰσχύον προσωρινοῦ νόμου, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 (29) Νοεμβρίου 1836.

*Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν Διαταγὴν
τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος*

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ. Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Λ. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ Γ. ΑΔΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῶν παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις δικηγόρων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παρατηρήσαντες ὅτι ὁ μικρὸς ἀριθμὸς τῶν παρὰ τοῖς Εἰρηνοδικαῖς δικηγόρων, δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν δικαστηρίων τούτων, ἡ δὲ φύσις τῶν ἐμποροδικείων, ἥτις ἀπαιτεῖ πλείστας εὐκολίας περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐμπορικῶν δικῶν, δὲν συμβιβάζεται μὲτὰς ὑπαρχοῦσας περὶ δικηγόρων καὶ πληρεξουσίων διατάξεις, περιορίζουσας τὸ δικαίωμα τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου εἰς προσδιορισμένον ἀριθμὸν προσώπων, λαμβανόμενων ἐκ τῶν δικηγόρων, ἢ ἐκ τῶν ἐχόντων μετὰ τοῦ διαδίκου σχέσεις συγγενείας ἢ ὁμοδικίας.

Θέλοντες νὰ διορθώσωμεν ἐπὶ τὸ κατὰ τὸ δυνατόν καταλλεστότερον τὰ ἐκ τούτου προερχόμενα ἀτοπήματα.

Λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Παρὰ τοῖς Εἰρηνοδικαῖς καὶ Ἐμποροδικαῖς, ὡσαύτως δὲ καὶ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τῶν Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφετῶν, ὅσας καὶ ταῦτα δικάζουσιν ὑποθέσεις ἐμπορικῆς φύσεως, δύνανται νὰ παρίστανται πρὸς ὑπεράσπισιν ἄλλοτριων δικαιοματίων, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ Πολ. Δικον. ἀριθ. 91 ὁρισμένων προσώπων, καὶ πᾶς Ἕλλην καταστημένος ἔντινι δῆμῳ τοῦ Βασιλείου, ὅταν ἔχῃ πρὸς τοῦτο τακτικὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 94 τῆς Πολ. Δικον. πληρεξουσιότητα.

Οἱ καταστημένοι ἔμποροι καὶ οἱ γαιοκτήμονες, δύνανται νὰ παρίστανται καὶ διὰ τῶν ἐπιστατῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν καθιστῶντες αὐτοὺς κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον πληρεξουσίου, ἂν καὶ οἱ ἐπιστάται ἢ οἱ ὑπαλλήλοι οὗτοι δὲν ἤθελον εἶσθαι Ἕλληνες καταστημένοι ἐν τινι δῆμῳ τοῦ Βασιλείου.

Οἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω δύο ἐδαφίοις τοῦ παρόντος ἁρθροῦ διαλαμβανόμενοι, πρέπει νὰ ἔχωσι τὰ ἐν τῷ ἁρθρῳ 74 §. 1. τῆς Πολ. Δικον. προσόντα.

Ἄρθ. 2.

Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐλαττοῦται ἡ ἰσχύς τοῦ ἁρθροῦ 138 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων νόμου ὡς πρὸς τοὺς παρὰ Πρωτοδικαῖς καὶ παρὰ τοῖς ἀνωτέροις Δικαστηρίοις δικηγόρους, οὐδὲ θέλουν ἡμπορεῖ οὔτοι νὰ παρίστανται δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ὡς πληρεξούσιοι εἰς δικαστήρια Εἰρηνοδικῶν ἢ Ἐμποροδικῶν παρὰ τοῖς ὁποίοις δὲν ἤθελον εἶσθαι διωριζόμενοι.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ διάταξις τῶν ἁρθρῶν 133 καὶ 134 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ περὶ συμβολαιογράφων νόμου, 230 τοῦ Ποιν. νόμου, καὶ πᾶσα ἄλλη προϋπάρχουσα διάταξις δὲν θέλουν ἔχει κῆμμίαν ἰσχύον, καθόσον ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα νόμον. Ἡ δὲ διάταξις τοῦ ἁρθρ. 132 τοῦ εἰρη-

μένου περί οργανισμού τῶν Δικαστηρίων κτλ. νόμου θέλει ἐφαρμόζεται, καὶ εἰς τοὺς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου διοριζομένους πληρεξουσίου.

Ἄρθ. 4.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτελεσις τοῦ παρόντος νόμου, ὅστις κατ' ἄρθρ. 3 στοιχ. 2 τῆς ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) Τ. Ε. διχτάξεως λαμβάνει προσωρινὴν ἰσχύν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 (22) Νοεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΕ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραδόσεως τῶν φθινόντων εἰς τὰ Ταχυδρομεῖα γραμμάτων καὶ φακέλων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ τοῦ ἡμετέρου Διατάγματος τῶν 25 Φεβρουαρίου (3 Μαρτίου) 1836 διατάχμεν νὰ προσδιορισθῶσι γραματοκομισταὶ διὰ τὴν παράδοσιν τῶν διὰ τοῦ Ταχυδρομείου ἀποτελλομένων γραμμάτων. Ἀφοῦ δὲ ἡ πείρα ἔδειξεν ὡς ἀναγκαῖα παραιτέρω μέτρα καὶ πρὸς τοῦτο, καὶ ὅτι εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ οὐσιώδη χρέη τοῦ Ταχυδρομείου, νὰ ἀποστέλλῃ ἀσφαλῶς τὰ γράμματα εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ τῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματείας καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἡμετέρου Διατάγματος τῆς σημερινῆς ἡμερομηνίας περὶ διοργανισμοῦ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς:

Ἄρθρ. 1. Τὰ εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον φθάνοντα γράμματα φακέλλοι, πρέπει εἰς τοὺς τόπους, ὅπου εὐρίσκονται ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι νὰ φέρονται παρὰ τῶν διορισμένων κατὰ τὸ Διάταγμα γραματοκομιστῶν εἰς τὰς οικίας τῶν πρὸς οὓς εἶναι ἐπιγεγραμμένα.

Κανονικῶς ἡ διάταξις αὕτη πρέπει νὰ εἰσαχθῇ καὶ εἰς ἄλλους τόπους, καὶ μάλιστα εἰς ἐκείνους, ὅπου εὐρίσκονται διοικήσεις τῶν δήμων, ἢ ἰδιαιτέροι Πάρεδροι τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν, ἀλλ' ὅμως πρὸς τὸ παρὸν τὸ ταχυδρομεῖον δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τοῦτο.

2. Διὰ τὴν παράδοσιν ταύτην τῶν γραμμάτων θέλουν πληρόνισθαι ἀνευ ἐναντιότητος εἰς τὴν γραματοκομιστὴν πέντε λεπτά, ἐὰν ὁ πρὸς τὸν ὅποιον ἐπιγράφονται εὐρίσκεται εἰς τὸν τόπον τοῦ Ταχυδρομείου πέντε λεπτά δι' ὅτε θέλουν πληρόνισθαι περισσότερον δι' ἐκάστην ὥραν ἀποστήματος, ὅταν ὁ πρὸς ὃν ἐπιγράφεται κατοικὴ ἐκτὸς τοῦ τόπου.

3. Τὰ γράμματα τῆς ἀλληλογραφίας τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὀργάνων τοῦ Κράτους, τὰ ὅποια δὲν θέλουν πληρόνισθαι κατὰ τὸ Διάταγμα ταχυδρομικὸν Δικαίωμα, θέλουν

εἶσθαι ἐλεύθερα καὶ ἀπὸ τὸ εἰς τὸ ἄρθρ. 2 σημειωθὲν δικαίωμα τῆς παραδόσεως.

4. Εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους, ὅπου δὲν εὐρίσκονται ταχυδρομικοὶ Ἀρχαί, καὶ οὔτε εἰσῆχθη ἀκόμη προσωρινῶς ἢ εἰς τὸ ἄρθρ. 1 σημειωθείσα διάταξις τῆς παραδόσεως τῶν γραμμάτων, παραλαμβάνουν τὰ γράμματα τῶν μόνον ἀπὸ τοῦ Ταχυδρομείου οἱ πρὸς οὓς ἀνήκουν.

Καὶ εἰς ἄλλους τόπους εἶναι συγγορημένον εἰς τοὺς λαμβάνοντας γράμμα, νὰ τὰ λαμβάνωσι μόνον τῶν ἢ καὶ διὰ μέσου ἄλλων ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον ἀλλὰ πρέπει οὗτοι πάντοτε πρὶν παρελθῇ ἡ τριμηνία νὰ δηλώσωσι εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ἀρχὴν τὸ περὶ τούτου, ἐμποδίζοντες τὴν εἰς τὸ ἐξῆς ἐπίδοσιν τῶν γραμμάτων τῶν διὰ τῶν γραματοκομιστῶν, καὶ λαμβάνοντας τὰ γράμματα τῶν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς των πάντοτε ὅταν δὲν ἔχωσι θέσιν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον· ἐκτὸς δὲ τούτου πρέπει νὰ τὰ λαμβάνωσι εἰς τὰς ἄλλας ἡμέρας διὰ τῶν γραματοκομιστῶν ἢ ταχυδρομικῇ ἀρχῇ τότε ἡμπορεῖ μόνον νὰ δώσῃ τὰ γράμματα εἰς τοὺς ζητούντας αὐτά, ὅταν ᾖναι πληροφορημένη περὶ τῆς ταυτότητος τούτων μὲ τὸς ἐπιστέλλοντας, ἢ ὅταν αὐτοὶ ᾖναι νομίμως παρ' ἐκείνων ἐπιτετραμμένοι τοῦτο. Διὰ μίαν παραγγελμένην θέσιν ταχυδρομείου πληρόνωσιν εἰς τὸ ταχυδρομικὸν Ταμεῖον ἐκάστην τριμηνίαν προλαβόντως δικαίωμα ὀνομαζόμενον τῆς θέσεως, τὸ ὅποιον θέλει χρησιμεύσει εἰσαπαιτησιθιάντων ὑπηρετῶν τοῦ γραφείου, δηλ. τῶν γραματοκομιστῶν καὶ καὶ τοῦ ὑποδιεστέρου προσωπικοῦ, παρὰ δὲ τῶν δημοσίων Ἀρχῶν θέλει περᾶσθαι τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τὸν λογαριασμὸν τῶν γραφικῶν ἐξόδων.

5. Οἱ γραματοκομισταὶ εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβὴ καὶ ἔγκαιρον παράδοσιν τῶν γραμμάτων εἰς τοὺς πρὸς οὓς ἐπιγράφονται. Δι' ἕκαστον γραμμὴν ἀπωλεσθὲν ἐξ αἰτίας τῶν ἀποδεδειγμένων, πρέπει νὰ πληρώσωσι εἰς τὸ ταχυδρομικὸν ταμεῖον πειθαρχικὴν ποινὴν τριῶν δραχμῶν ἐπὶ μηνύσει. Ἡ ἀπόδειξις τῶν ἐγγχειρισθησομένων γραμμάτων ἐκ μέρους τῶν γραματοκομιστῶν καὶ ἡ μεταχείρισις ἐκείνων τῶν γραμμάτων κτλ. τῶν ὁποίων οἱ πρὸς τοὺς ὁποίους ἐπιγράφονται δὲν ὑπάρχουν πλέον ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ ἀρμοδίου ταχυδρομείου, θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰ ὑπάρχοντα περὶ τούτου ἰδιαιτέρᾳ Διατάγματι.

6. Εἰς τὸν διορισμὸν τῶν γραματοκομιστῶν θέλει γίνεαι πρὸ πάντων, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἡμετέρου Διατάγματος τῶν 25 Φεβρουαρίου (8 Μαρτίου) 1836· ἀλλ' εἰς τόπους, ὅπου δὲν εὐρίσκεται ταχυδρομεῖον, καὶ ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία δὲν εἶναι τόσον ἐκτεταμένη, θέλει ἀνατεθῇ ἡ φροντίς περὶ τῆς παραδόσεως τῶν γραμμάτων, εἰς τοὺς διεκπεριωτάς τῶν ταχυδρομείων κατὰ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Μόνον κατ' ἐξαιρέσιν καὶ ὅπου τὰ εἰσodήματα ἀπὸ τῆς παραδόσεως τῶν γραμμάτων καὶ τὸ τῆς θέσεως δικαίωμα δὲν ἐξαρκοῦν, δύναται νὰ προταθῇ καὶ νὰ περᾶσθαι εἰς τὸν λογαριασμὸν καθερῶς μισθὸς διὰ τοὺς ὑπηρετῶν τοῦ

γραφείου δηλ. τοὺς γραμματοκομισὰς εἰς τὰ βασιλικά Ταχυδρομεία.

8. Εἰς τοὺς ἐπίτηδες διωρισμένους γραμματοκομισὰς συγχωρεῖται νὰ φέρωσι στολὴν ἀπὸ κυανοῦν βούχον μὲ κομβία ἀπὸ λευκὸν μέταλλον, μὲ τὸ ταχυδρομικὸν κέρασ καὶ πλάκα ἀπὸ λευκὸν μέταλλον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ τοῦ γή-
θους, ἐπὶ τῆς ὑποίας θέλουν εἶσθαι εἰς ἀνάγλυφον τὰ Βα-
σιλικά παράσημα, καὶ ἡ ἐπιγραφή *Βασιλικὸς γραμ-*
ματοκομιστὴς, εἰργασμένα. Τὴν ἐπὶ τοῦ στήθους πλάκα ὅμως θέλουν φέρει πάντοτε, ὅταν ἐκτελοῦσι χρῆσ τῆς
υπηρεσίας.

7. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμ. παραγ-
γέλλεται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ
παρόντος Διατάγματος, δημοσιευητομένου διὰ τῆς ἐφη-
μερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Θελεὶ δὲ ἔμβει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 (13) Ἰανουα. 1837.
Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Νοεμβρ. (2 Δεκεμβρ.) 1737.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἐν ταῖς Ταχυδρομίαις μενουσῶν ἰδιωτικῶν ἐπιστολῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Δ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ κανονίσωμεν ἀνηκόντως τὴν λογιστικότητα καὶ
εὐθύνην τῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, ἀκούσαν-
τες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας
ἀπεφασίσαμεν, καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα·

Ἄρθρ. 1.

Αἱ ἰδιωτικαὶ ἐπιστολαί, ὅσαι μένουσιν ἔξ μηνῶν εἰς τὸ
Ταχυδρομεῖον χωρὶς νὰ ζητηθῶσι, θέλουν ἐπισήμως καί-
εσθαι. Θέλει δὲ διαγράφεται τὸ ποσὸν τοῦ
ἀπληρώτου δικαιώματος ἀπὸ τὸ κατὰστιχον τῶν ἐσόδων·
ἐξαίρουσιν τούτων αἱ μένουσαι ἰδιωτικαὶ ἐπιστολαί, ὅσαι
ἐρχόμεναι ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν, πρέπει νὰ ἐπιστρέφωσιν
μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας, συμφώνως μὲ τὰς
ἐνυπαρχούσας περὶ τούτου συνθήκας μὲ τὰ ξένα Κράτη,
εἴτε ὅσαι συναζόνται ἀπὸ τὰς ἀνηκούσας Προθεσίας, ἢ
Προξενεῖα τῶν ἐξ Ἑπικρατειῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ἐπομένως αἱ ἐξωτερικαὶ ταχυδρομικαὶ Ἀρχαὶ θέλουν
ἐκθέτει ἕνα ὁλόκληρον μῆνα τὰς μὴ διανεμμένας ἰδιω-
τικὰς ἐπιστολάς ἐντὸς κυκλιωτοῦ κιβωτίου πρὸς ὅψιν
τοῦ κοινοῦ. Μετὰ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης θέ-
λουν διευθύνει αὐτὰς τὰς ἐπιστολάς πρὸς τὴν Γενικὴν Δι-
εύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων, διὰ νὰ διαγράφωσιν αἱ κα-

ταλογιζόμεναι ποσότητες τῶν ταχυδρομικῶν δικαιω-
μάτων κατὰ τὸ ἄρθρον 1.

Ἄρθρ. 3.

Αὗται αἱ πρὸς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων
σελλόμεναι ἐπιστολαὶ θέλουν ἐκτίθεσθαι μέχρι τοῦ τέ-
λους τῆς ἑξαμήνου προθεσμίας κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2
διαλαμβανόμενον τρόπον πρὸς ὅψιν τοῦ κοινοῦ καὶ 21
εἰς τὸ διάστημα τοῦτο δὲν ἤθελαν ζητηθῆ ἀπὸ τὰ ἀνή-
κοντα ἄτομα, θέλουν καίεσθαι.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρ. 3 παραγγελομένη ἐξαχρῶσις θέλει ἐκ-
τελεῖται καθέκαστον ἔτος κατὰ τὸν Ἰανουάριον καὶ Ἰού-
λιον μῆνα. Ἐπὶ τούτῳ αἱ ἀδιανέμητοι ἰδιωτικαὶ ἐπιστο-
λαὶ θέλουν παραδίδεσθαι παρὰ τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν
Ταχυδρομείων κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν βιβλίων τοῦ Τα-
χυδρομείου, τὰς ἐπιγραφὰς καὶ τὰ καθυσερόντα ταχυ-
δρομικὰ τέλη, καὶ ἐνώπιον τῶν Ταχυδρομικῶν ὑπαλλή-
λων θέλουν ἀνοίγεσθαι δημοσία, καὶ καίεσθαι εἰς προσδι-
ωρισμένην ἡμέραν, χωρὶς νὰ ἀναγινώσκωνται. Ἡ παρά-
δοσις πρέπει νὰ ὑπογράφεται ἰδιοχείρως παρὰ τοῦ πα-
ρευρισκομένου ὑπαλλήλου.

Ἄρθρ. 5.

Ὅταν εὐρίσκωνται εἰς τὰς ἀνοίγομένας ἐπιστολάς ἐγ-
γραφα καὶ ἀντικείμενα παραστατικά ἀξίων, πρέπει νὰ
καταχωρῶνται εἰς ἰδιαίτερον Πρωτόκολλον, καὶ νὰ ἐπι-
στρέφωσιν ἀμέσως, ἢ ἐμμέσως, διὰ τοῦ Ταχυδρομείου
εἰς τὸν διευθύνοντα αὐτάς, ὅστις θέλει πληρῶναι τὰ ἐξόδα
καὶ τὰ χρεωτούμενα ταχυδρομικὰ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 6.

Ἀνίσως ὅμως δὲν ἤθελεν εἶσθαι δυνατὴ ἡ ἀποστολὴ
αὕτη, διότι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μὴ ᾔνοι ἀρκετὰ γνω-
στὸς ὁ διευθύνων, ἢ δι' ἄλλας αἰτίας, τότε τὰ παραστα-
τικά ἀξίων ἀντικείμενα πρέπει νὰ καταχωρῶνται δημο-
σία, ὡς ληφθέντα, καὶ μετ' ἀνωφελεῖ παρέλευσιν δύο ἐτῶν
θέλουν διαγράφεσθαι παρὰ τῆς ἐν τῷ ἄρθρ. 4 διαλαμ-
βανομένης ἐπιτροπῆς, ἢ ὅταν παρίστανται μετρητά, καὶ
ἐπομένως ἡμποροῦν νὰ συναλλαχθῶσι μὲ τοιαῦτα, θέλουν
ἐγγράφεσθαι ὡς ἐσοδα πρὸς ὄφελος τοῦ ταχυδρομικοῦ
ταμείου.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖα θέλει ἐνεργήσῃ
τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγ-
ματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Νοεμβρ. (2 Δεκεμβρ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.